Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 4. września 1914.

234.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 30. sierpnia 1914,

dotyczące traktowania weksli pod względem należytościowo-prawnym w razie odłożenia zapłaty weksli wskutek ustawowego odroczenia zapłaty lub siły wyższej.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Jeżeli wskutek ustawowego zarządzenia zostanie odroczona co do zapłaty wierzytelność z weksla, podlegającego w myśl § 4., ustęp 1., lit. *a*, albo § 8., ustęp 1., lit. *a*, ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, należytości według skali I., poza stanowiący o zapłacie stempla dodatkowego (§§ 5. i 8. tej ustawy) przeciąg czasu sześciu lub dwunastu miesięcy, lub jeżeli prezentowanie takiego weksla do zapłaty stanie się niemożliwe w ciągu oznaczonego terminu wskutek nieprzezwyciężonej przeszkody, spowodowanej wydarzeniami wojennemi, (wskutek siły wyższej), powstaje zobowiązanie do uiszczenia brakującej kwoty należytościowej do należytości podług skali II., dopiero wtedy

a) przy wekslu płatnym zaraz po okazaniu lub na pewien oznaczony czas po okazaniu, gdy weksla nie zaprezentowano do zapłaty aż do upływu dziesiątego dnia powszedniego po ustaniu ustawowego odroczenia zapłaty lub po ustaniu przeszkody;

b) przy wekslu z oznaczonym terminem zapłaty, gdy weksel puszcza się w obieg po upływie terminu, wymienionego pod lit. *a*.

Bliższe postanowienia co do rodzaju, w jaki sposób stwierdza się istnienie i czas trwania siły wyższej, wyda się w drodze rozporządzenia.

§ 2.

Przepisy § 1. niniejszego rozporządzenia cesarskiego mają analogiczne zastosowanie do dokumentów kupieckich, wymienionych w § 18., ustęp 1., ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia i należy je zastosowywać również do takich weksli i na równi z nimi będących dokumentów kupieckich (§ 2.), co do których wymieniony w § 1. termin sześciu, względnie dwunastu miesięcy upłynął między 1. sierpnia 1914, a dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia cesarskiego.

§ 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. sierpnia 1914.

Franciszek Józef wł**r.**

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

235.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. września 1914

celem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 234, dotyczącego traktowania weksli pod względem należytościowo-prawnym w razie odłożenia zapłaty weksli wskutek ustawowego odroczenia zapłaty lub siły wyższej.

Celem wykonania tego rozporządzenia cesarskiego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kto wywodzi sobie z tego tytułu prawo do udogodnienia, zawartego w § 1., ustęp 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 234, iż wskutek nieprzezwyciężonej przeszkody, spowodowanej wydarzeniami wojennemi, (siła wyższa), nie można było prezentować weksla do zapłaty w ciągu terminu sześciu lub dwunastu miesięcy, przewidzianego w §§ 5. i 8. ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, ma wykazać istnienie siły wyższej jakoteż czas jej trwania, miarodajny dla dotrzymania terminu, wymienionego w § 1., lit. *a* lub *b*, rozporządzenia cesarskiego, o ile tych okoliczności nie stwierdzono w inny sposób.

§ 2.

Dowód przepisany w § 1. można wykazać:

1. Przez uwagę zanotowaną w proteście z powodu braku zapłaty lub przez odrębnie od tegoż wystawione potwierdzenie, którego udziela organ protestujący, albo

2. przez potwierdzenie władzy lub urzędu.

Potwierdzenia wymienione w poprzedzającym ustępie mogą być umieszczone również na samym wekslu.

Do udzielania potwierdzeń, oznaczonych pod l. 2., ustępu pierwszego, są powołane wszystkie władzy i urzędy, które według stanu sprawy są w możności stwierdzić istnienie i czas trwania siły wyższej.

Prośby o udzielenie takich potwierdzeń są wolne od opłaty stemplowej w myśl pozycyi taryfowej 44., lit. *q*, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, same zaś potwierdzenia w myśl pozycyi taryfowej 117., lit. *m*, w połączeniu z pozycyą taryfową 102., lit. *b*, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie odnosi się także do dokumentów kupieckich, wymienionych w § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 234.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia i rozciąga się na wszystkie wypadki, w których znajduje zastosowanie rozporządzenie cesarskie z dnia 30. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 234.

Engel włr.